

201112471/1/V1.

Datum uitspraak: 21 januari 2013

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Middelburg, van 3 november 2011 in zaak nr. 11/2987 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 17 januari 2007 heeft de minister van Justitie de vreemdeling ongewenst verklaard.

Bij besluit van 25 januari 2011 heeft de minister het door de vreemdeling tegen het besluit van 17 januari 2007 gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 november 2011 heeft de rechtbank het tegen het besluit van 25 januari 2011 door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (hierna: de staatssecretaris), hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. De vreemdeling betoogt in zijn verweerschrift dat het hoger beroep niet-ontvankelijk is, omdat de staatssecretaris in een bijlage bij het hogerberoepschrift de persoonsgegevens van een andere vreemdeling niet heeft geanonimiseerd. Dit betoog faalt, omdat de staatssecretaris, door aldus te handelen, geen wettelijk vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep heeft geschonden.
3. Aan het besluit van 25 januari 2011 heeft de staatssecretaris, onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken over de veiligheidsdiensten in communistisch Afghanistan van 29 februari 2000 (hierna: het ambtsbericht), ten grondslag gelegd dat de vreemdeling, gezien diens werkzaamheden als officier voor de Khadimat-e Atal'at-e Dowlati/Wazarat-e Amaniat-e Dowlati (hierna: de KhAD/WAD) persoonlijk betrokken is geweest bij misdrijven als bedoeld in artikel 1(F) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

In het ambtsbericht heeft de minister van Buitenlandse Zaken, op grond van de daarin beschreven roulatie- en bevorderingssystematiek voor onderofficieren en officieren binnen de KhAD/WAD, geconcludeerd dat al die officieren werkzaam zijn geweest in de macabere afdelingen van de KhAD/WAD en persoonlijk betrokken zijn geweest bij het arresteren, ondervragen, martelen en soms executeren van verdachte personen.

4. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat de "Note on the Structure and Operation of the . . . in . . . 1978-1992" van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: UNHCR) van 13 mei 2008 (hierna: de UNHCR-Note) geen aanknopingspunten bevat voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht omdat, anders dan in de zaak die heeft geleid tot de uitspraak van de Afdeling van 24 september 2009 in zaak nr. 200901907/1/V1 (www.raadvanstate.nl), de vreemdeling zich heeft beroepen op onderscheiden brieven van de UNHCR van 9 juli 2009 en de minister van Buitenlandse Zaken van 2 oktober 2009 aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten Generaal (2009/10, 27 925 en 19 637, nr. 363) die meerdere bronnen vermelden die de UNHCR bij de totstandkoming van de UNHCR-Note heeft geraadpleegd. De staatssecretaris betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de vreemdeling geen aanknopingspunten heeft aangevoerd voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht.

4.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 13 april 2012 in zaak nr. 201100658/1/V1; www.raadvanstate.nl), vermelden voormelde brieven van 9 juli 2009 en 2 oktober 2009 geen aan de UNHCR-Note ten grondslag gelegde bronnen of door de UNHCR geraadpleegde aanvullende bronnen die concrete informatie over de roulatie- en bevorderingssystematiek voor onderofficieren en officieren binnen de KhAD/WAD hebben verschaft.

De grief slaagt.

5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak moet worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 25 januari 2011 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

6. De vreemdeling heeft betoogd dat de staatssecretaris hem ten onrechte, onder verwijzing naar het ambtsbericht, artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag heeft tegengeworpen gelet op:

- een brief van de minister van Buitenlandse Zaken van 6 februari 2008, kenmerk DPV/AM-605666, aan de rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam;
- een brief van de voorzitter van het . . . . . parlement gericht aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 17 februari 2009, gelezen in samenhang met een brief van . . . . . parlementsleden van 13 februari 2009;
- een brief van de UNHCR van 20 maart 2009;
- punt 99 van het arrest van het Hof van Justitie van 9 november 2010, C-57/09 en C-101/09, Duitsland tegen B. en D., (www.curia.europa.eu) over de bewijsomvang volgens artikel 12, tweede lid, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (PB 2004 L 304).

6.1. Voor zover de vreemdeling naar voormelde brief van 20 maart 2009 heeft verwezen, faalt het betoog, reeds omdat hij die brief niet heeft overgelegd en evenmin de vindplaats daarvan heeft vermeld. Wat betreft de overige onder 6 vermelde stukken faalt het betoog evenzeer. Voor voormelde brief van 6 februari 2008 volgt dat uit zijn inhoud, omdat de minister van Buitenlandse Zaken daarin de conclusie in het ambtsbericht dat alle onderofficieren en officieren van de KhAD/WAD persoonlijk bij mensenrechtenschendingen betrokken zijn geweest, heeft bevestigd. Voor de overige stukken volgt dat uit de uitspraak van de Afdeling van 2 oktober 2012 in zaak nr. 201100646/1/V1 (www.raadvanstate.nl).

7. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat hij ten onrechte ongewenst is verklaard, omdat hij feitelijk niet uitzetbaar is, gelet op een door de president van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) getroffen "interim measure" (hierna: interim measure) van 19 oktober 2009 volgens welke hij tijdelijk niet naar Afghanistan mag worden uitgezet.

7.1. Het betoog faalt, omdat de interim measure van 19 oktober 2009 onverlet laat dat de vreemdeling aan de op hem rustende vertrekplicht kan voldoen door Nederland te verlaten en naar een ander land dan Afghanistan te gaan.

8. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat hij bij terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op een met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden strijdige behandeling loopt, gelet op een interim measure van 26 maart 2009, alsmede gelet op zijn vrees om door te Taliban te worden vervolgd, ter toelichting waarbij hij naar passages uit algemene landeninformatie over de veiligheidssituatie in Afghanistan heeft verwezen.

8.1. Het betoog faalt, omdat de president van het EHRM de interim measure van 26 maart 2009 niet voor de vreemdeling heeft getroffen en niet heeft gemotiveerd en voormelde passages waar de vreemdeling naar heeft verwezen geen informatie bevatten over door de Taliban verrichte vervolgingsactiviteiten in de provincies in Afghanistan waar de vreemdeling volgens eigen opgave heeft gewoond.

9. De overige beroepsgronden falen, omdat de rechtbank deze reeds zonder voorbehoud heeft verworpen in de uitspraak van 16 oktober 2009 in zaak nr. 08/31061 op een eerder door de vreemdeling tegen de ongewenstverklaring ingesteld beroep. Dat de vreemdeling en de staatssecretaris het erover eens zijn dat aan die uitspraak geen betekenis toekomt, laat onverlet dat die uitspraak kracht van gewijsde heeft.

10. Het beroep is ongegrond.

11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 3 november 2011 in zaak nr. 11/2987;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. W.J.C. Robben, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

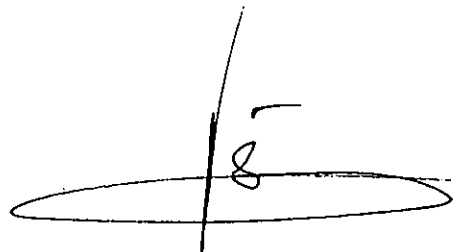
w.g. Robben
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 januari 2013

610.

Verzonden: 21 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser